
USVOJENI TEKSTOVI

P8_TA(2017)0281

Rokovi zastare za prometne nesreće

Rezolucija Europskog parlamenta od 4. srpnja 2017. s preporukama Komisiji o rokovima zastare za prometne nesreće (2015/2087(INL))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članak 225. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir članak 67. stavak 4. i članak 81. stavak 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”),
- uzimajući u obzir članak 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLJP) i sudsku praksu u pogledu njegove primjene,
- uzimajući u obzir sudsku praksu Suda Europske unije u pogledu načela nacionalne postupovne autonomije i učinkovite pravne zaštite¹,
- uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze (Rim II)² („Uredba Rim II”),
- uzimajući u obzir Hašku konvenciju od 4. svibnja 1971. o mjerodavnom pravu za prometne nezgode na cestama („Haška konvencija o prometnim nezgodama” iz 1971.),
- uzimajući u obzir Direktivu 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti³

---

¹ Vidjeti, među ostalim: presudu od 18. rujna 2003., Peter Pflücke / Bundesanstalt für Arbeit, C-125/01, ECLI:EU:C:2003:477, presudu od 25. srpnja 1991., Theresa Emmott / Minister for Social Welfare i Attorney General, C-208/90, ECLI:EU:C:1991:333 i presudu od 13. srpnja 2006., Vincenzo Manfredi i dr. / Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA i dr., spojene predmete C-295/04 – C-298/04, ECLI:EU:C:2006:461.

² SL L 199, 31.7.2007., str. 40.

³ SL L 263, 7.10.2009., str. 11.

(„Direktiva o osiguranju cestovnih vozila”),

- uzimajući u obzir Europsku konvenciju o izračunu rokova¹,
  - uzimajući u obzir studiju o procjeni europske dodane vrijednosti Odjela za europsku dodanu vrijednost Službe Europskog parlamenta za istraživanja (EPRS) naslovljenu „Rokovi zastare za prometne nesreće”, koja je priložena zakonodavnom izvješću Europskog parlamenta o vlastitoj inicijativi²,
  - uzimajući u obzir studiju Glavne uprave za unutarnju politiku naslovljenu „Prekogranične prometne nesreće u EU-u – mogući učinak samovozećih automobila”³,
  - uzimajući u obzir studiju Komisije naslovljenu „Naknada žrtvama prekograničnih prometnih nesreća u EU-u: usporedba nacionalnih praksi, analiza problema i evaluacija mogućnosti za poboljšanje položaja prekograničnih žrtava”⁴,
  - uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 20. travnja 2010. naslovljenu „Uspostava područja slobode, sigurnosti i pravde za europske građane – akcijski plan za provedbu Stockholmskog programa”⁵,
  - uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 1. veljače 2007. s preporukama Komisiji o rokovima zastare u prekograničnim sporovima koji uključuju tjelesne ozljede i nesreće sa smrtnim ishodom⁶,
  - uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 22. listopada 2003. o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni direktiva Vijeća 72/166/EEZ, 84/5/EEZ, 88/357/EEZ, 90/232/EEZ i Direktive 2000/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osiguranju od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila⁷,
  - uzimajući u obzir članke 46. i 52. Poslovnika,
  - uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja (A8-0206/2017),
- A. budući da se u Uniji pravila o zastari potraživanja za naknadu štete uvelike razlikuju među državama članicama u Uniji tako da ne postoje dvije države članice koje primjenjuju potpuno jednaka osnovna pravila o zastari; budući da se odgovarajuća zastara također određuje na temelju različitih čimbenika, uključujući pitanje postoje li povezani kazneni postupci i smatra li se zahtjev izvanugovornim ili ugovornim;
- B. budući da su nacionalni sustavi zastare stoga vrlo složeni te često može biti teško shvatiti koja se opća zastara primjenjuje, kad i kako počinju teći zastare te kako se one suspendiraju, prekidaju ili produljuju;

---

¹ CETS 076.

² PE 581.386, srpanj 2016.

³ PE 571.362, lipanj 2016.

⁴ Dostupno na internetu na sljedećoj adresi:

http://ec.europa.eu/civiljustice/news/docs/study_compensation_road_victims_en.pdf
(30. studeni 2008.).

⁵ SL C 121, 19.4.2011., str. 41.

⁶ SL C 250 E, 25.10.2007., str. 99.

⁷ Usvojeni tekstovi, P5_TA(2003)0446.

- C. budući da nepoznavanje stranih pravila o zastari može dovesti do gubitka prava na podnošenje inače valjanog zahtjeva ili do prepreka za žrtve u pogledu pristupa pravosuđu u obliku dodatnih troškova i kašnjenja;
- D. budući da su trenutačno dostupni samo ograničeni statistički podaci o odbijanju zahtjeva za naknadu štete u prekograničnim prometnim nesrećama zbog isteka roka zastare;
- E. budući da je u području prekograničnih prometnih nesreća jedini temelj za pokretanje postupka koji je već usklađen na razini Unije onaj uspostavljen člankom 18. Direktive o osiguranju motornih vozila, kojim se žrtvama omogućuje traženje naknade u svojoj zemlji boravišta podnošenjem zahtjeva za naknadu štete izravno protiv relevantnog društva za osiguranje ili relevantnog tijela za naknadu štete na temelju građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila¹;
- F. budući da su rokovi zastare važan i sastavni dio sustava građanskopravne odgovornosti u državama članicama koji u slučajevima prometnih nesreća funkcioniraju tako da kratak rok zastare može biti protuteža strogom pravilu o odgovornosti ili velikodušnim odštetama;
- G. budući da su rokovi zastare zahtjeva ključni za jamčenje pravne sigurnosti i konačnosti sporova; budući da bi, međutim, trebala postojati ravnoteža između tuženikova prava na pravnu sigurnost i konačnost sporova i tužiteljevih temeljnih prava na pristup pravosuđu i na djelotvoran pravni lijek te bi nepotrebno kratki rokovi zastare mogli ometati učinkovit pristup pravosuđu diljem Unije;
- H. budući da je, uzimajući u obzir trenutačne razlike u pravilima o zastari i vrste problema koji su izravno povezani s različitim nacionalnim odredbama kojima se uređuju transnacionalni slučajevi tjelesnih ozljeda i materijalne štete, određena razina usklađenosti jedini način za osiguranje prikladnog stupnja sigurnosti, predvidivosti i jednostavnosti pri primjeni pravila o zastari država članica u slučajevima prekograničnih prometnih nesreća;
- I. budući da bi se takvom zakonskom inicijativom trebala uspostaviti ravnoteža pravednosti među stranama u postupku u pogledu pitanja povezanih s pravilima o zastari te olakšati izračun i suspenzija tečenja roka zastare; budući da se ovime stoga predviđa usmjereni pristup kojim se uzima u obzir sve veća količina prekograničnog prometa unutar Unije, a da se pritom ne reformira cijeli zakonski okvir država članica;
1. priznaje da se situacija žrtava prometnih nesreća znatno poboljšala u posljednjih nekoliko desetljeća, među ostalim na razini nadležnosti u okviru međunarodnog privatnog prava, prema kojemu žrtve u posjetu mogu imati koristi od postupaka u državi članici u kojoj imaju boravište u pogledu bilo kakvog izravnog zahtjeva podnesenog protiv osiguravatelja automobila ili tijela za naknadu štete;
  2. međutim, napominje da se daljnjim postojanjem dvaju paralelnih sustava u Uniji kojima se uređuje važeće pravo u slučajevima prometnih nesreća ovisno o državi u kojoj se podnosi zahtjev, naime Haške konvencije o prometnim nezgodama iz 1971. ili Uredbe Rim II., zajedno s mogućnostima odabira sudišta u okviru Uredbe (EU) br. 1215/2012

---

¹ Vidjeti i: presudu od 13. prosinca 2007., FBTO Schadeverzekeringen NV / Jack Odenbreit, C-463/06, ECLI:EU:C:2007:792.

Europskog parlamenta i Vijeća¹ stvara pravna nesigurnost i složenost, kao i moguće prilike za traženje najpovoljnijeg sudskog sustava („forum shopping”);

3. ponovno ističe da istrage i pregovori u prekograničnim sporovima često traju mnogo dulje nego kad je riječ o zahtjevima na nacionalnoj razini; u tom kontekstu ističe da bi takvi izazovi mogli postati izraženiji zbog upotrebe novih tehnologija, kao u slučaju samovozećih automobila;
4. u tom kontekstu podsjeća da bi pitanje pravila o zastari trebalo shvaćati kao dio mjera u području pravosudne suradnje u građanskim stvarima u smislu članka 67. stavka 4. i članka 81. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU);
5. primjećuje da je postojanje zajedničkih minimalnih pravila o rokovima zastare u prekograničnim sporovima od ključne važnosti kako bi se osigurala dostupnost učinkovitih pravnih sredstava za zaštitu žrtava u prekograničnim cestovnim prometnim nesrećama te zajamčila pravna sigurnost;
6. ističe da su nerazmjerno kratki rokovi zastare u nacionalnim pravnim sustavima prepreka za pristup pravosuđu u državama članicama, čime se može povrijediti pravo na pošteno suđenje zajamčeno člankom 47. Povelje i člankom 6. Europske konvencije o ljudskim pravima;
7. ističe da znatna razlika između pravila država članica u pogledu rokova zastare u prekograničnim cestovnim prometnim nesrećama stvara daljnje prepreke za žrtve pri podnošenju zahtjeva za naknadu štete za tjelesne ozljede i oštećenje stvari u državama članicama koje nisu njihove vlastite;
8. poziva Komisiju da osigura dostupnost općih informacija o pravilima država članica o zastari u pogledu zahtjeva za naknadu štete u prekograničnim prometnim nesrećama na portalu e-pravosuđe i njihovo stalno ažuriranje;
9. također poziva Komisiju da provede studiju o zaštiti koja se u državama članicama pruža maloljetnicima i osobama s invaliditetom u pogledu tečenja roka zastare i o potrebi za uspostavljanjem minimalnih pravila na razini Unije kako bi se osiguralo da takve osobe ne izgube svoje pravo na traženje odštete kad su uključene u prekograničnu prometnu nesreću te da im se zajamči učinkovit pristup pravosuđu u Uniji;
10. traži od Komisije da na temelju članka 81. stavka 2. UFEU-a podnese prijedlog akta o rokovima zastare u pogledu tjelesne ozljede i oštećenja stvari u prekograničnim prometnim nesrećama, slijedom preporuka utvrđenih u Prilogu;
11. smatra da zatraženi prijedlog nema financijskih implikacija;
12. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju i priložene Preporuke proslijedi Komisiji i Vijeću te parlamentima i vladama država članica.

---

¹ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, 20.12.2012., str. 1.).

**PRILOG REZOLUCIJI:
PREPORUKE ZA DIREKTIVU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O
ZAJEDNIČKIM MINIMALNIM STANDARDIMA ZA GRAĐANSKI POSTUPAK U EU-
U**

A. NAČELA I CILJEVI TRAŽENOG PRIJEDLOGA

1. Provedba prava pred sudovima u Europskoj uniji i dalje je uglavnom pitanje nacionalnih postupovnih pravila i praksa. Nacionalni sudovi također su sudovi Unije. Stoga ti sudovi tijekom postupaka koji se pred njima vode trebaju osigurati pravednost, pravdu i učinkovitost, kao i učinkovitu primjenu prava Unije te pritom zajamčiti zaštitu prava europskih građana diljem Europske unije.
2. Unija je za cilj postavila održavanje i razvoj područja slobode, sigurnosti i pravde. U skladu sa zaključcima predsjedništva Europskog vijeća iz Tamperea od 15. i 16. listopada 1999., a posebno njihovom točkom 38., trebalo bi pripremiti novo postupovno zakonodavstvo u prekograničnim slučajevima, osobito u pogledu onih elemenata koji su ključni za neometanu pravosudnu suradnju i poboljšanje pravne zaštite, npr. privremenih mjera, izvođenja dokaza, platnih naloga i rokova.
3. Zajednička minimalna pravila za rok zastare primjenjiva u transnacionalnim sporovima u slučaju tjelesne ozljede i oštećenja stvari koji proizlaze iz prometnih nesreća smatraju se potrebnima za smanjenje prepreka s kojima se suočavaju tužitelji pri ostvarivanju svojih prava u drugim državama članicama.
4. Zajednička minimalna pravila za rok zastare dovela bi do bolje sigurnosti i predvidivosti, a pritom bi se ograničili rizici od nedostatne naknade žrtvama prekograničnih prometnih nesreća.
5. Predložena je Direktiva kao takva usmjerena na uspostavu posebnog sustava zastare za prekogranične slučajeve, kojim bi se zaštitio učinkovit pristup pravosuđu i olakšalo pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta, pri čemu bi se uklonile prepreke za slobodno kretanje građana diljem državnog područja država članica.
6. Predloženom Direktivom ne žele se u potpunosti zamijeniti nacionalni sustavi građanskopravne odgovornosti nego, uz poštovanje nacionalnih specifičnosti, uspostaviti zajednička minimalna pravila u pogledu rokova zastare za zahtjeve prekogranične prirode obuhvaćene područjem primjene Direktive 2009/103/EZ.
7. Ovaj je Prijedlog u skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti jer države članice ne mogu samostalno djelovati kako bi utvrdile skup minimalnih pravila za rokove zastare i ne izlazi iz okvira onoga što je apsolutno nužno za osiguravanje učinkovitog pristupa pravosuđu i pravne sigurnosti u Uniji.

B. TEKST TRAŽENOG PRIJEDLOGA

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkim rokovima zastare za prekogranične prometne nesreće

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 67. stavak 4. i članak 81. stavak 2.,

uzimajući u obzir zahtjev Europskog parlamenta upućen Europskoj komisiji,

uzimajući u obzir Prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Unija je sebi postavila za cilj održavanje i razvijanje područja slobode, sigurnosti i pravde u okviru kojega se jamči slobodno kretanje osoba. Radi postupne uspostave tog područja Unija treba donijeti mjere koje se odnose na pravosudnu suradnju u građanskim stvarima s prekograničnim implikacijama, posebno kad su potrebne za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (2) U skladu s člankom 81. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) te mjere trebaju obuhvaćati mjere čiji je cilj, među ostalim, osigurati učinkovit pristup pravosuđu i uklanjanje prepreka za dobro odvijanje građanskih postupaka, ako je potrebno promicanjem usklađenosti propisa o građanskom postupku koji se primjenjuju u državama članicama.
- (3) Prema komunikaciji Komisije od 20. travnja 2010. iz 2010. naslovljenoj „Uspostava područja slobode, sigurnosti i pravde za europske građane – akcijski plan za provedbu Stockholmskog programa¹, građani koji nažalost dožive prometnu nesreću tijekom vožnje u drugu državu članicu moraju imati pravnu sigurnost u vezi s rokovima zastare odštetnih zahtjeva. U tu je svrhu objavljeno da će se 2011. donijeti nova uredba o rokovima zastare u prekograničnim prometnim nesrećama.
- (4) Pravila o zastari nemaju samo znatan učinak na pravo oštećenih strana na pristup pravosuđu nego i na njihova materijalna prava jer pravo bez prikladne i odgovarajuće zaštite ne može biti učinkovito. Ovom se Direktivom nastoji promicati primjena zajedničkih rokova zastare za prekogranične prometne nesreće kako bi se osigurao učinkovit pristup pravosuđu u Uniji. Opće priznato pravo na pristup pravosuđu potvrđuje se i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”).
- (5) Zahtjev za postojanje pravne sigurnosti i potreba za donošenjem presuda u

---

¹ COM(2010)0171.

pojedinačnim slučajevima bitni su elementi svakog pravosudnog područja. Stoga su radi jamčenja primjene tog načela potrebni zajednički rokovi zastare kojima se povećava pravna sigurnost, osigurava završetak sporova i pridonosi učinkovitom režimu provedbe.

- (6) Odredbe ove Direktive trebale bi se primjenjivati na zahtjeve prekogranične prirode obuhvaćene područjem primjene Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹.
- (7) Ništa ne bi smjelo spriječiti države članice da, kad je to prikladno, bilo koje odredbe ove Direktive primjenjuju i na prometne nesreće na isključivo nacionalnoj razini.
- (8) Sve države članice ugovorne su strane Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („EKLJP”) od 4. studenoga 1950. Predmeti iz ove Direktive trebali bi se rješavati u skladu s tom Konvencijom, a posebno poštujući pravo na pravično suđenje i pravo na djelotvoran pravni lijek.
- (9) Načelo *lex loci damni* glavno je pravilo uspostavljeno Uredbom (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća² o pravu koje se primjenjuje na slučajeve tjelesne ozljede ili oštećenja stvari, koji bi se stoga trebali utvrđivati na temelju mjesta na kojemu je došlo do štete, neovisno o državi ili državama u kojima bi se mogle pojaviti neizravne posljedice. U skladu s točkom (h) članka 15. te Uredbe pravom koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze osobito će se uređivati način prestanka obveze te pravila zastare i preskripcije prava, uključujući pravila koja se odnose na početak, prekid i suspenziju zastarnog ili preskripcijskog roka.
- (10) Kad je riječ o prometnim nesrećama, žrtvi u posjetu može biti vrlo teško u relativno kratkom roku od inozemne jurisdikcije dobiti osnovne informacije o nesreći, kao što su identitet tuženika i potencijalno uključena odgovornost. Utvrđivanje predstavnika za likvidaciju štete ili osiguravatelja koji bi se trebao baviti predmetom, kao i prikupljanje dokaza o nesreći i prevođenje svih potrebnih dokumenata također može potrajati.
- (11) U slučajevima prekograničnih prometnih nesreća nije neuobičajeno da se tužitelj nađe vrlo blizu isteku propisanog roka prije nego što mogu započeti pregovori s tuženikom. To se najčešće događa kad je ukupni propisani rok vrlo kratak ili kad postoji dvosmislenost u pogledu načina na koji se rok zastare može suspendirati ili prekinuti. Prikupljanje informacija o nesreći koja se tužitelju dogodila u zemlji u kojoj nema boravište može potrajati. Stoga bi se tečenje općeg propisanog roka utvrđenog u Direktivi trebalo suspendirati čim se zahtjev podnese osiguravatelju ili tijelu za naknadu štete kako bi se tužitelju omogućilo pregovaranje o likvidaciji štete.
- (12) Ovom bi Direktivom trebalo propisati minimalna pravila. Države članice trebale bi biti u stanju pružiti veći stupanj zaštite. Takav veći stupanj zaštite ne bi trebao biti prepreka učinkovitom pristupu pravosuđu koji bi se takvim minimalnim pravilima trebao olakšati. Time ne bi trebalo ugroziti razinu zaštite predviđenu Poveljom, kako je tumači

---

¹ Direktiva 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL L 263, 7.10.2009., str. 11.).

² Uredba (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze (Rim II) (SL L 199, 31.7.2007., str. 40.).

Sud, niti nadređenost, jedinstvo i učinkovitost prava Unije.

- (13) Ovom se Direktivom ne bi smjela dovoditi u pitanje Direktiva (EZ) br. 864/2007 i Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća¹.
- (14) Ovom Direktivom nastoje se promicati temeljna prava te se uzimaju u obzir načela i vrijednosti posebno priznati u Povelji, a istodobno se nastoji ostvariti cilj Unije povezan s održavanjem i razvojem područja slobode, sigurnosti i pravde.
- (15) S obzirom na to da države članice ne mogu dostatno ostvariti ciljeve ove Direktive, to jest uspostavu zajedničkih minimalnih standarda za rokove zastare u prekograničnim prometnim nesrećama, nego se zbog opsega ili učinaka pokrenutih postupaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj Uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ovom Direktivom ne premašuje se ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (16) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, [Ujedinjena Kraljevina i Irska izrazile su želju za sudjelovanje u donošenju i primjeni ove Direktive]/[ne dovodeći u pitanje članak 4. Protokola, Ujedinjena Kraljevina i Irska ne sudjeluju u donošenju ove Direktive, ona ih ne obvezuje niti se na njih primjenjuje].
- (17) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive, Direktiva je ne obvezuje niti se na nju primjenjuje,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

---

¹ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, 20.12.2012., str. 1.).

POGLAVLJE I.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

Cilj je ove Direktive utvrditi minimalne standarde u pogledu ukupne duljine, početka, suspenzije i izračuna rokova zastare za odštetne zahtjeve u slučaju tjelesne ozljede ili oštećenja stvari naplativih u skladu s Direktivom 2009/103/EZ u pogledu prekograničnih prometnih nesreća.

Članak 2.

Područje primjene

Ova se Direktiva primjenjuje na odštetne zahtjeve u pogledu bilo kakvog gubitka ili ozljede koju je prouzročilo vozilo obuhvaćeno osiguranjem:

- a. društva za osiguranje koje pokriva građanskopravnu odgovornost osobe odgovorne za nesreću u skladu s člankom 18. Direktive 2009/103/EZ; ili
- b. tijela za naknadu štete predviđenog člancima 24. i 25. Direktive 2009/103/EZ.

Članak 3.

Prekogranična prometna nesreća

1. Za potrebe ove Direktive prekogranična prometna nesreća znači svaka prometna nesreća prouzročena upotrebom vozila koja su osigurana u državi članici i uobičajeno se u njoj nalaze, a koja se dogodila u državi članici koja nije država članica uobičajenog boravišta žrtve ili u trećoj zemlji čiji se nacionalni ured za osiguranje, definiran u članku 6. Direktive 2009/103/EZ, pridružio sustavu zelene karte.
2. U ovoj Direktivi izraz „država članica” označava svaku državu članicu, osim [Ujedinjene Kraljevine, Irske i] Danske.

POGLAVLJE II.

MINIMALNI STANDARDI ZA ROKOVE ZASTARE

Članak 4.

Rok zastare

1. Države članice osiguravaju primjenu barem četverogodišnjeg roka zastare na zahtjeve u vezi s odštetom za tjelesnu ozljedu ili oštećenje stvari prouzročene u prekograničnoj prometnoj nesreći i obuhvaćene člankom 2. Rok zastare počinje teći od dana na koji je tužitelj postao svjestan ili je imao opravdane razloge postati svjestan razmjera ozljede,

gubitka ili štete, njihova uzroka i identiteta odgovorne osobe i društva za osiguranje koje pokriva građanskopravnu odgovornost te osobe ili predstavnika za likvidaciju štete ili tijela za naknadu štete odgovornog za pružanje odštete i protiv kojeg se podnosi zahtjev.

2. Ako je mjerodavnim pravom koje se primjenjuje na odštetni zahtjev predviđen rok zastare dulji od četiri godine, države članice osiguravaju primjenu tog duljeg roka zastare.
3. Države članice dostavljaju Komisiji ažurirane informacije o nacionalnim propisima o zastari za štetu prouzročenu u prometnim nesrećama.

Članak 5.

Suspenzija rokova zastare

1. Države članice osiguravaju suspenziju roka zastare predviđenu člankom 4. ove Direktive u razdoblju od tužiteljeva podnošenja zahtjeva:
  - a) društvu za osiguranje osobe koja je prouzročila nesreću ili njezinu predstavniku za likvidaciju štete, predviđenom člancima 21. i 22. Direktive 2009/103/EZ, ili
  - b) tijelu za naknadu štete predviđenom člancima 24. i 25. Direktive 2009/103/EZ,do tuženikova odbacivanja zahtjeva.
2. Ako je preostali dio roka zastare nakon isteka suspenzije kraći od šest mjeseci, države članice osiguravaju da se tužitelju odobri minimalni rok od dodatnih šest mjeseci za pokretanje sudskog postupka.

Članak 6.

Automatsko produljenje rokova

Države članice osiguravaju produljenje roka do kraja prvog sljedećeg radnog dana ako on istječe u subotu, nedjelju ili na jedan od službenih praznika.

Članak 7.

Izračun rokova

Države članice osiguravaju da se bilo koje vremensko razdoblje propisano ovom Direktivom utvrđuje kako slijedi:

- a) izračunavanje počinje na dan nakon dana na koji je došlo do relevantnog događaja;
- b) ako je rok izražen godinom ili određenim brojem godina, on istječe sljedeće relevantne godine u mjesecu istog naziva i na dan istog broja kao što su bili mjesec i datum kad se dogodio dotični događaj. Ako sljedeći relevantni mjesec nema dan s istim brojem, rok istječe zadnjeg dana tog mjeseca;
- c) rokovi se ne suspendiraju tijekom sudskih praznika.

Članak 8.

Likvidacija štete

Države članice osiguravaju da, ako žrtve mogu iskoristiti postupak naveden u članku 22. Direktive 2009/103/EZ za likvidaciju štete koja proizlazi iz nesreće koju je prouzročilo vozilo obuhvaćeno osiguranjem, ta činjenica ih ne sprečava da pokrenu sudski postupak ili arbitražu u pogledu tih zahtjeva prije isteka bilo kojeg roka zastare u skladu s ovom Direktivom tijekom postupka za likvidaciju njihove štete.

POGLAVLJE III.

OSTALE ODREDBE

Članak 9.

Opće informacije o pravilima o zastari

Koristeći se svim odgovarajućim sredstvima Komisija javno objavljuje i čini lako dostupnima na svim jezicima Unije informacije o nacionalnim pravilima o zastari za odštetne zahtjeve koji se odnose na štetu prouzročenu u prometnim nesrećama, koje su dostavile države članice u skladu s člankom 4. stavkom 3. ove Direktive.

Članak 10.

Odnos prema nacionalnom pravu

Ovom se Direktivom države članice ne sprečavaju u tome da prošire prava utvrđena ovom Direktivom kako bi osigurale viši stupanj zaštite.

Članak 11.

Odnos prema drugim propisima prava Unije

Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje primjena Uredbe (EZ) br. 864/2007 i Uredbe (EU) br. 1215/2012.

POGLAVLJE IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 12.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom [jednu godinu od datuma stupanja na snagu ove Direktive]. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.
2. Kad države članice donesu te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili

se na nju upućuje pri njihovom službenom objavljivanju. Načine tog upućivanja određuju države članice.

3. Države članice Komisiji dostavljaju tekst mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 13.

Preispitivanje

Najkasnije 31. prosinca 2025. i svakih pet godina nakon tog datuma Komisija Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o primjeni ove Direktive na temelju kvalitativnih i kvantitativnih informacija. Komisija bi u tom kontekstu trebala osobito ocjenjivati učinak ove Direktive na pristup pravosuđu, pravnu sigurnost i slobodno kretanje osoba. Izvješće je po potrebi popraćeno zakonskim prijedlozima kako bi se ova Direktiva prilagodila i učvrstila.

Članak 14.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objavljivanja u Službenom listu Europske unije.

Članak 15.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu, [datum]

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik